



Ova slika pokazuje kako je Bog, u svojoj velikoj milosti, našao put da premosti provaliju sa svoje strane. Nije htjeo da čovjek ide u propast. Tako je Bog sam postavio siguran i pouzdan put za čovjeka da pređe u Njegovo carstvo.

Dao nam je svog jedinorođenog Sina, koji je i sam vječni Bog, ali se rodio

na ovoj zemlji kao malo dijete, u Izraelu, prije 2000 godine. Dobio je ime ISUS što znači SPASITELJ, zato što je došao da spasi ljude od njihovih grijeha. Njegovo rođenje bilo je čudesno. Život kojim je On živio bio je bezgrešan i savršen. Njegovo učenje i iscjeljenje otkrili su Božju ljubav i moć. Njegova smrt bila je potrebna kao plaća za naše izbavljenje. Njegovo uskrsnuće treći dan, bilo je krajna potvrda da ga je Bog odredio za Spasitelja čovječanstva.

Na zadnjoj slici vidimo da je most završen, tako da muškarci i žene mogu sa sigurnosti preći na drugu stranu. Most ima oblik križa zato što je na drvenom



križu Isus umro, uzevši naše mjesto i kaznu: “On je radi naših prijestupa bio ranjen i isprebijan za naša zlodjela” (Izaija 53:5). “Sam je odnio naše grijeha na svom tijelu na križ”, (1.Petrova 2:24). – “Pravednik je trpio za nepravednike, da nas dovede Bogu” (1.Petrova 3:18), jer samo onaj koji je bez grijeha, mogao je platiti dug nas

grešnika. Ako dolazima križu u pokajanju i vjeri, primamo oprostjenje kroz Isusa Krista. Što je on učinio za nas, kratko i savršeno je izraženo riječima: “Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da svaki koji vjeruje u njega ne pogine, nego ima vječni život” (Ivan 3:16). Tko god se pokaje za svoje grijeha i pouzda u Isusa kao Spasitelja, i kao put k Bogu, prelazi “iz Smrti u Život”.

Predivno! Bog je premostio duboku provaliju smrću i uskrsnućem Isusa Krista.



Most do Boga



Na prvim stranicama Biblije (1.Mojsijeva 2) čitamo kako je Bog stvorio Adama i Evu, prvog čovjeka i prvu ženu. Živjeli su u krasnom vrtu, a kao najbolje, živjeli su u bliskoj zajednici s Bogom. A onda čitamo u 1.Mojsijevoj 3, da je čovjek bio neposlušan Bogu i da je grijeh ušao u svijet.

Od tada se svaki čovjek rađa grešnikom a zajednica s Bogom se razorila.

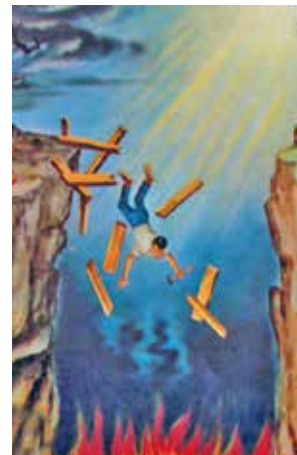
Bog je Svjetlost, a On je i sveti Bog. Nema grijeha ni tame u Njemu. On je savršen i pravedan. Čovjek nasuprot, je sagriješio. Pobunio se protiv Boga i Njegovih svetih zapovjedi. Biblija kaže: “Zlodjela vaša rastavljaju vas s Bogom vašim” (Izaija 59:2). Kako se vidi na prvoj slici, postoji duboka provalija između čovjeka i Boga. Ovo odvajanje dovelo je čovjeka u jadno stanje duhovne tame, gdje je život bez cilja i nesretan. I ne samo to, nego: dok strašna provalija ne može biti premošćena, vječna patnja i kazna na strašnom mjestu nazvano Gehenna ili Pakao neizbježno nas čekaju.

A čovjek se boji Božijeg pravednog gnjeva i traži da mu umakne. Želi biti siguran da ima vječni život, da ga čekaju blaženstvo i sigurnost poslije smrti.



Tako čovjek pokušava najbolje što može da bi premostio provaliju između sebe i Boga. Drvene daske predstavljaju njegove vlastite napore. Neki ljudi se pouzdaju u svoju sposobnost da drže određena pravila ponašanja i da rade dobra djela. Misle da dobra djela mogu prevagnuti njihove grijeha i zlo, što čine.

Drugi ljudi žive u strahu od zlih duhova i pokušavaju ih smiriti darovima i žrtvama i religioznim ceremonijama. Neki se odreknu jela, pića i drugih stvari, a drugi samo-osakaćenjem (nožem, vatrom ili drugim načinima) nadaju se dobiti oprostjenje. Ali Božija Riječ jasno kaže da “nema ni jednoga prevednoga, ni jednoga” (Rimljanima 3:10).



Drvene daske, iako lakirane i polirane, ipak ne mogu premostiti provaliju. Ljudska dobra djela nemaju zasluge da bi nas opravdala pred Bogom. Bog kaže da je čak “naša pravda kao nečista haljina” (Izaija 64,6). Dobra djela nemaju snage učiniti nas

vrijednim da se približimo Bogu. Na isti način religiozne ceremonije su vanjske forme i neće promijeniti čovjekovo grešno srce. Čak i strogo držanje moralnih pravila ne može premostiti provaliju između Boga i čovjeka ili spasiti ga od izgubljenosti i vječne osude.

Biblija kaže: “Ima put koji se čini čovjeku prav, a njegov kraj je put smrti” (Izreke 16:25). Čovjek nema načina da učini most do Boga.